

Městský zpravodaj

Pozvánka na prázdniny

Nastávající doba prázdnin a dovolených s sebou přináší cesty nejen za poznáním doma i v zahraničí, ale také aktivní odpočinek a spoustu příjemných zážitků. Rovinatý kraj v okolí našeho města je jako stvořen pro výlety ať už na kole či pěšky nebo na bruslích, které vám odhalí krásy krajiny a přírody středního Polabí. Nechte se inspirovat cyklovýletem Průmyslovou krajinou i přírodou středního Polabí zveřejněným v tomto vydání zpravodaje...

Přejeme všem ničím nerušené prožití blížících se volných dnů a dětem krásné dva měsíce prázdnin.

Rada města

Foto: arch. Jan Ritter

Nymburské osobnosti: Učitel, hudebník, sbormistr, odborný publicista, spisovatel, prozaik – Karel Polman

Polman Karel: 23. 1. 1895 Chroustov (Nymburk) – 10. 7. 1977 Praha.
Učitel, hudebník, sbormistr, odborný publicista, spisovatel, prozaik.

Karel Polman byl výrazná osobnost učitelského světa. Učitel v pravém slova smyslu, člověk přímo posedlý pedagogickou činností.

Již za studii na nižší reálce a Učitelském ústavě v Jičíně se věnoval horlivě hudbě a tělocviku a v této oblasti také nejvýrazněji působil. Ať to bylo na venkovských školách, např. v Kněžičkách, kde učil v letech 1918 – 1921, v Budiměřicích v letech 1927 – 1931 a na Slovensku nebo na školách v Nymburce. Všude zakládal dětské

pěvecké sbory a propagoval tehdy nejmodernější metody hudební výchovy mládeže. Největší, třísetčlenný sbor, založil v Seredu, s nímž uspořádal zájezd do Čech. Spojení hudby, zpěvu a přirozeného pohybu dítěte považoval za ideální výchovný prostředek, za projev radosti ze života i lásky k vlasti. Pořádá na okrese soutěže dětských sborů. Svě organizační schopnosti uplatnil ve spolupráci s Hlaholem hlavně za druhé světové války. V rámci Českého hudebního máje uskutečnil 26. května 1940

soutěžní setkání dětských pěveckých sborů národních škol. Byl to projev odporu proti okupantům a celá akce

měla ohromný ohlas. Této velké národní pěvecké manifestace se zúčastnilo 1200 zpěváčků z jednadvaceti

škol, organizovaných do 30 sborů.

Karel Polman byl také jedním z prvních propagátorů receptivní hudební výchovy. V roce 1948 vypracoval svou metodu receptivní hudební výchovy a přednášel o ní na konferenci učitelů hudebních škol v Opočně, a téhož roku vyložil její zásady v časopise Komenský. Psal odborné články a posudky do odborného, denního a krajského tisku. Byl také spoluautorem nebo autorem odborných publikací např. Kytičky národních písní (1931), Kapitoly z hudební výchovy (1940), Antonín Dvořák (1941) a autorem knihy pro mládež Frantik.

Připravila: Městská knihovna Nymburk

Nymburské osobnosti: První česká dirigentka – Anna Polmanová – Preclíková

Polmanová – Preclíková Anna: 28. 3. 1895 Nymburk – 4. 4. 1972 Nymburk.

Hudebnice, sbormistryně, houslistka a klavíristka, první česká dirigentka, učitelka, odborná publicistka.

Na housle a klavír hrála od dětství, učil ji její otec, městský kapelník Josef Preclík. V letech 1909 – 1911 studovala na nymburské reálce. Dále do roku 1915 studovala ženský učitelský ústav v Praze. Ve zpěvu se zdokonalovala v chrámovém sboru u Františka Symona a na reálce u Václava Vosyky. V letech 1915 – 1955 učila v Nymburce. Vstoupila do pěveckých spolků Beseda a Hlahol a hrála i v Orchestrálním sdružení. V hudbě se zdokonalovala v Praze. Postupně vykonala státní zkoušky z houslí u profesora Jana Mařáka, klavíru u Anny Šichové a sborového zpěvu. Dlouhá léta, a to od roku 1920 – 1957, vedla pěvecký spolek Hlahol, který

byl tehdy pěveckým tělesem velmi početným a z něhož za několik let vychovala sbor ženský, mužský a smíšený. Pozvedla jeho dosavadní úroveň. Prováděla díla starší i novější. V rozhlasových relacích měly průkopnický význam koncerty z tvorby Otakara Zicha. Nastudovala Kroupova Dráteníka a Bendlova Starého ženicha. Vystupovala jako houslistka a pianistka. Byla primistkou místního orchestrálního sdružení a smyčcového kvarteta. Její zásluhou byl podán v roce 1923 návrh na vytvoření Přípravného výboru pro postavení Smetanova domu v Nymburce. Návrh a stavba byla provedena podle Josefa Šebka z Nymburka roku 1935. Smetanův dům se stal trvalou památkou jejího působení v Nymburce.

Autorka referátů a článků do Občanských Nymburských

listů. Byla manželkou Karla Polmana.

Připravila: Městská knihovna Nymburk

EKONOMICKÝ ODBOR INFORMUJE

Ekonomický odbor oznamuje, že zastupitelstvo města dne 10. prosince 2008 schválilo kalkulaci poplatku za komunální odpad pro rok 2009 v nezměněné výši, tedy 492,- Kč za osobu a rok a dnem 1. ledna 2009 nabyla účinnosti nová obecně závazná vyhláška města Nymburka č. 1/2009 o místních poplatcích.

Dnem účinnosti této vyhlášky zaniká osvobození od poplatku za komunální odpad pro občany, kteří mají ve vlastnictví stavbu sloužící či určenou k individuální nebo rodinné rekreaci (ve které není k trvalému pobytu hlášená žádná fyzická osoba) a zároveň mají trvalý pobyt v Nymburce.

Žádáme občany, kterých se zánik na osvobození týká, aby se dostavili na Městský úřad v Nymburce, kancelář č. 110 k vyplnění ohlášky a přidělení variabilního symbolu, na který budou provádět úhradu poplatku. Po předložení dokladu o zaplacení jim budou vydány speciální pytle na odpad s informací o sběrných místech a termínech svozu.

Termín splatnosti pro poplatníky, kteří platí poplatek jednou ročně, je stanoven na **31. květen 2009**. Poplatníci, kteří zvolili čtvrtletní platby, mají termín na úhradu poplatku za **1. čtvrtletí do 20. března 2009**, za **2. čtvrtletí do 20. června 2009**, za **3. čtvrtletí do 20. září 2009** a za **4. čtvrtletí do 20. prosince 2009**.

Městský úřad Nymburk umožňuje tyto formy platby:

- prostřednictvím SIPO
- bezhotovostním převodem na účet č. 19-0504359359/0800
- složenkou
- v hotovosti v pokladně Městského úřadu.
- **NOVĚ TĚŽ MOŽNO V POKLADNĚ MĚSTSKÉHO ÚŘADU POUŽÍT PLATEBNÍ KARTY**

Při všech formách úhrady je třeba důsledně uvádět **variabilní symbol**, který má nově každý poplatník včetně nezletilých osob. Pokud neznáte tyto údaje, rádi vám je sdělíme při osobní návštěvě i telefonicky (telefon 325 501 160 – pí. Plachá, kancelář č. 110). Od 1. dubna jsou na internetových stránkách www.mesto-nymburk.cz k dispozici aktuální formuláře, které se týkají poplatku za komunální odpad.

Pokladna je umístěna v hlavní budově na Náměstí Přemyslovců 163 v Nymburce a je otevřena:

PONDĚLÍ 8.00 – 17.00 hod.
ÚTERÝ 8.00 – 11.00 hod.
STŘEDA 8.00 – 17.00 hod.
ČTVRTEK 8.00 – 11.00 hod.
a 12.00 – 16.00 hod.
PÁTEK 8.00 – 11.00 hod.

V dnešním čísle najdete

- **Nymburská spisovna** strana II
- **Nymburské muzeum se otevírá dětem** strana II
- **Tip na výlet** strana III a IV
- **Útočník Josef Pajkrť – legendární nymburský fotbalista** strana V
- **Městská policie – projekty prevence kriminality** strana V
- **Skautské středisko Ce-feus Nymburk** strana VI
- **Setkání infocenter turistické oblasti Polabí** strana VI
- **Vláda pokračuje, Nymburk získal šestý titul** strana VI
- **Hrabalovo Kersko** strana VI

Útočník Josef Pajkrť – legendární nymburský fotbalista

V letošním roce si připomínáme 100. výročí fotbalového klubu Polaban Nymburk. A při této příležitosti Vám přinášíme už druhý článek s fotbalovou tematikou. Tentokrát bude věnována jediné osobě!

Nejtalentovanější fotbalista, který kdy běhal po nymburských trávnících, byl bezpochyby Josef Pajkrť. Jeho jméno se ve 40. letech 20. století vyslovovalo téměř s pobožnou úctou. Aby ne, dát ve 26 ligových zápasech 19 gólů, to se jen tak někomu nepodaří. Josef Pajkrť se narodil 30. května 1923 ve zdejší železniční kolonii. Fotbalové hřiště měl tehdy přímo pod okny. Otec Josefa Pajkrť byl navíc vedoucím žáků Polabanu a nebylo proto divu, že i svého syna začal od devíti let trénovat. Ve 13 letech přestoupil Josef Pajkrť mladší do dorostu. Jako jeden z mála tehdejších fotbalistů uměl kopat stejně dobře oběma nohama. Za první družstvo Polabanu dospělých poprvé nastoupil v roce 1939. Do A mužstva přešel Pajkrť společně se stejné starým Vladislavem Kračmarem, další slavnou postavou Polabanu. Od roku 1940, tedy od svých 17 let, nastupoval už Pajkrť stabilně v základní sestavě. V sezóně 1940/41 Nymburku významně pomohl dostat se do první ligy. A v prvoligových sezónách 1941/42, 1943/44 a 1945/46 si již bez Josefa Pajkrť nymburský útok neuměl nikdo ani představit. Tehdy se stal Pajkrť skutečnou, byť mladíčkovou, ikonou nymburského klubu. Spojení

Kapitán Polabanu Josef Pajkrť (vpravo) se zdraví s kapitánem Sparty Kolským na Letné.

Pajkrť a Polaban bylo známé všem fotbalovým labužníkům. Můžeme to přirovnat ke spojení Pepi Bican a Slavie nebo Antonín Panenka a Bohemians či Josef Chovanec a Sparta.

V roce 1946 následuje přestup do Slavie

V první prvoligové nymburské sezóně vstřelil Josef Pajkrť 6, ve druhé 14 a ve třetí již 19 gólů, což ho vyneslo na páté místo v tabulce střelců. Nemůže nás tedy překvapit, že po sestupu Polabanu z nejvyšší soutěže projevila o Pajkrť zájem samotná Slavia Praha. Na podzim 1946 prodal Polaban Pajkrť do Slavie Praha za 420 000 Kč (jinde 300 000 Kč)! Ještě před přestupem stihl během léta absol-

vovat vojenskou základní službu a navíc v dresu Armádního tělovýchovného klubu (ATK) dokázal i vyhrát mezinárodní mistrovství sprátených armád. V následující sezóně 1946/47 získala Slavia titul fotbalového mistra Československa. Josef Pajkrť přispěl k titulu 10 góly (Bican tehdy dal 43 gólů). Střelecká produktivita jej tehdy vynesla i do reprezentace ČSR. Na podzim roku 1949 se po přeměně Slavie na Dynamo Slavia a po následném rozpuštění vítězného mužstva vrátil zpět do Polabanu a hrál s ním nově utvořenou II. celostátní ligu. Za nastupkyňi Polabanu Nymburk, Lokomotivu Nymburk, hrál Pajkrť ještě celá 50. léta, ke konci desetiletí působil i

jako hrající trenér. Kariéru aktivního fotbalisty ukončil v roce 1962 v Sokole Sadská.

Po skončení aktivní hráčské kariéry se stává trenérem

Když to všechno shrneme - jenom za Nymburk odehrál více jak 1200 zápasů, ve kterých nastřelil 1084 branek. V dalších letech se Josef Pajkrť věnoval trenérské práci. Během trenérské dráhy trénoval Pajkrť mnoho klubů, jmenujme alespoň FC Slovácká Slavia Uherské Hradiště, FK AS Pardubice či FK Mladou Boleslav, které se tímto dodnes chlubí na svých internetových stránkách. V letech 1973 - 78 působil i v Lokomotivě Nymburk. A jen pro zajímavost: vnukem Josefa Pajkrť je i další výborný nymburský (slavistický) fotbalista Radek Bejbl, vicemistr Evropy z roku 1996. O vztahu Radka Bejbla k dědečkovi se v roce 2004 zajímal i slavistický klubový časopis Červenobílé listy. A na otázku „Měl jsi možnost se s ním setkat? Předal Ti fotbalové rady?“, Bejbl odpověděl: „Abych řekl pravdu, ani si moc na setkání s ním nepamatuji. Byl jsem malý a navíc se naše rodina s mým dědou nestýkala.“ Josef Holan (*1935), dlouholetý předseda klubu, o Pajkrťovi řekl: „Pro mne a mnoho dalších kluků byl v Nymburce vzorem Pajkrť. Měl úžasný cit pro míč, zejména při zahrávání rohových kopů to vždy zavánělo brankou. Hodně jsem se od něho naučil a podařilo se mi dát také přímo z rohu nějaký gól, což se dnes

tak často nevidí.“

Josef Pajkrť zemřel 9. února 1988.

Jak na Pajkrť vzpomíná Bohumil Hrabal?

Můj vztah ke sportu byl vždy sakrální. Znal jsem jenom dvě mužstva: Polaban Nymburk a Slavii Praha. Dres Polabanu byl stejný jako dres Slavie, rozdíl představovala pouze zelená barva. Nikdy se mi nepodařilo, abych hrál fotbal tak, jako Pepiček

přítelem, básníkem Karlem Maryskou. Oba jsme byli jeho fandové, chodili jsme na Polaban, když kopal divizi a když dokonce dvakrát postoupil do ligy. O časech Pepička Pajkrť jsem měl napsat knihu. To byla spojka, která uměla klíčku na kapesníku zrovna tak, jako Hídekuti nebo Kopecký. A Polaban bylo mužstvo, které na Stadiónu doktora Brzoráda přilákalo někdy i deset tisíc lidí. To bylo mužstvo, které

První start Josefa Pajkrť (pátý zleva) za národní mužstvo.

Pajkrť ze Polabanu Nymburk. A já jsem fotbal hrával k zbláznění rád. Mou nevyhovou však byly trochu křehčí kosti. Nepodařilo se mi z dorostu přejít do prvního mužstva a tohle mě ze všech mých nepodařeností nejvíce mrzí. Kdysi jsem nevynechal jediný zápas Polabanu. Chodívali jsme tam s mým nejlepším

mě ještě dneska často budí nad rámem a mně se zdá, že všechno vidím tak, jako tenkrát. I to, jak jsme šli na ligo- vý zápas o tři hodiny dřív, dokonce pan Marysko si nesl stoličku, aby lépe viděl, protože tenkrát na Polabanu ochozy praskaly ve švech.

PhDr. Pavel Fojtík, historik

TJ Sokol Nymburk

Tělocvičná jednota Sokol Nymburk je organizací s dlouholetou tradicí a její hlavní činností je působení na širokou veřejnost, především však na děti a mládež v oblastech sportu a kulturně společenských aktivit.

V této oblasti máme již dostatečnou praxi a ve vedení většiny oddílů a odborů působí zkušení cvičitelé a trenéři. Příznivé je i to, že naše TJ nabízí mnoho pohybových aktivit téměř pro všechny věkové skupiny cvičenců, takže si každý může vybrat to, co je mu nejbližší.

V rámci odboru sokolské všestrannosti se nám velice úspěšně daří pokračovat v práci s dětmi od dvou až tří let, které nejprve cvičí společně s rodiči. Hlavním obsahem takového cvičení jsou motivované hry, cvičení na specializované nářadí a základní gymnastiky. U těchto dětí se snažíme rozvíjet koordinaci pohybu, zručnost, odvahy a vztah ke kolektivu ostatních dětí.

Velmi oblíbené je cvičení mladších a starších žáků, kteří se věnují především jednomu z nejoblíbenějších sportů provozovaných v Sokole - florbalu. Pravidelně se zúčastňují akcí pořádaných v rámci župy, především turnajů ve florbalu. Naše TJ florbalové turnaje i pořádá. Florbal však není jedinou aktivitou této skupiny cvičenců. Cvičební program těchto školáků je další široká škála

Výbor TJ Sokol Nymburk

Miroslav Vacek - starosta
Pavel Šimáček - mistostarosta
Petr Slanička - jednatel
Břetislav Laš - vzdělavatel
Eva Vanková - hospodářka
Jiří Bašus - předseda odboru sportu
Ivan Mezlík - náčelník
Judita Javůrková - náčelnice
Revizní komise:
Anna Nastoupilová - předsedkyně
Helena Koppová - členka
Vladimír Zich - člen
Cvičitelé a trenéři:
Helena Marešová - rodiče a děti, předškoláci
Pavel Šimáček - mladší žáci, starší žáci, muži
Jana Vohradská - žákyně, ženy
Judita Javůrková - ženy
Jaroslava Suchomelová - věrná garda ženy

činností od základů sportovní gymnastiky až po sportovní hry.

Do sokolovny pravidelně docházejí ženy všech věkových kategorií. Nejpoběžnější a zároveň neaktivnější skupinou docházející do naší sokolovny žen jsou ženy „Věrné gardy“. Tyto ženy si chodí do naší sokolovny upevňovat své zdraví dvakrát týdně. Kromě cvičení zaměřeného na rehabilitaci se věnují i turistice.

Mladší ženy preferují především cvičení s houbou. Zde dominuje aerobika, ale provozují se zde i další druhy rytmického a zdravotního cvičení.

Naše TJ sdružuje i oddíl sokolské všestrannosti mužů. Tito muži vynárají především kolektivní sportovní hry v různých rekreačních podobách doplněné sezónními sporty. Největší oblibu u nich získal rovněž florbal, sálová kopaná a volejbal.

V naší TJ jsou registrovány tři sportovní oddíly - oddíl šachů, oddíl karate a oddíl silového trojboje. Všechny tyto oddíly se pravidelně zúčastňují mistrovských soutěží různých výkonnostních stupňů. Bezспорu nejúspěšnějším z těchto oddílů je stále oddíl silového trojboje, v jehož řadách jsou nejen mistři České republiky, ale i mistři světa a Evropy.

V letošním roce se naše tělocvičná jednota chystá pokračovat ve své činnosti a dále rozšiřovat řady našich členů především pak mezi dětmi a mládeží. Pevně doufáme, že si z naší nabídky aktivit vybere tu svou oblíbenou mnoho žáků, studentů i dospělých. TJ Sokol Nymburk se v roce 2009 chystá uspořádat několik sportovních klání, především pak vrcholné soutěže, jako je MČR v silovém trojboji, které by se, stejně jako loni, mělo odehrát ve Sportovním centru v Nymburce.

Důležitým mezníkem v dějinách TJ Sokol Nymburk by měla být výstavba umělé lezecké stěny, která je naplánována na letošní léto. Podoba nové vznikajícího sportoviště v sokolovně je závislá na financích, které se nám podaří získat. Také díky příspěvku města Nymburk však věříme, že si již brzy příznivci lezeckého sportu přijdou na své. Stěna by neměla sloužit jen sportovním lezcům, ale především školám a jiným výchovně vzdělávacím zařízením, pro které již připravujeme poutavé programy.

Mgr. Ivan Mezlík

Městská policie informuje

PROJEKTY PREVENCE KRIMINALITY 2009

Městská policie Nymburk se v letošním roce zapojila čtyřmi projekty do programu prevence kriminality Středoevropského kraje.

V investiční rovině byl vytvořen projekt „Bezpečnější město cyklistů“, jehož hlavním cílem je ochrana majetku občanů a prevence proti krádežím jízdních kol na veřejném prostranství. Projekt spočívá v instalaci bezpečnostních stojanů na kola s uzamykatelným systémem. Součástí tohoto stojanu je kovový trmen, kterým se uzamkne rám kola. Stojany budou umístěny na nejrizikovějších místech jako je například prostor před nádražím nebo před zdravotnickými zařízeními.

V současné době realizují strážníci projekt „Patnáct+“ zaměřený na žáky 9. ročníků základních škol a gymnázia. Jak samotný název projektu napovídá, je zaměřen na počátek trestní odpovědnosti žáků, na povinnosti, které jim jejich věk přináší a na zvyšování jejich právního vědomí. Strážníci si pro patnáctileté připravili systematický program - besedy, návštěvy věznic, vikendový pobyt s malou školou sebeobrany pro zájemce a pro ty, kteří již měli

problém s násilím nebo šikánou. Program bude ukončen návštěvou Muzea Policie ČR v Praze.

Ani tento rok nezapomněli strážníci na své kamarády v dětském domově a připravili pro ně dva projekty. V projektu „Poznej něco jiného! Poznej skatepark.“ budou mít děti a mladiství možnost seznámit se s netradičními adrenalinovými sporty, které lze provozovat na skateparku a naučit se základním bezpečnostním pravidlům jízdy na skateboardu a na kole. V rámci projektu „Správným směrem“ uspořádají strážníci pro děti týdenní prázdninový pobyt formou letního tábora u řeky Sázavy. Programem plným sportování, výletů, soutěží a zábavy, chtějí strážníci navázat na předěšlé akce s dětským domovem a nasmerovat děti nejen ke správnému využití volného času o prázdninách, ale i k úspěšnému překonávání životních překážek.

ODSTAVENÁ VOZIDLA V ULICÍCH MĚSTA

Strážníci v ulicích města a na parkovištích objevují stále častěji nepojízdná odstavená vozidla, která zabírají parkovací místa ostatním řidičům. Dle zákona o pozemních komunikacích je zakázáno odstavovat silniční vozidlo, které je trvale technicky ne-

způsobené k provozu a není opatřeno registrační značkou nebo které je zjevně trvale technicky nezpůsobené k provozu. Tento zákaz se vztahuje i na majitele vozidel, kteří dočasně umístili registrační značku do depozitu. Pokud majitel odstavěného vozidla do dvou měsíců vozidlo z komunikace neodstraní nebo neuveče do náležitých technického stavu, vrak vozidla bude odstraněn a zlikvidován vlastním komunikací na náklady majitele vozidla. Kromě těchto nákladů hrozí majiteli vozidla dle zákona o odpadech pokuta až do výše 20 000,- Kč.

STRÁŽNÍCI KONTROLOVALI ALKOHOL U MLADISTVÝCH

Městská policie Nymburk vyrazila květnovou páteční noc do ulic v plném počtu strážníků. Jednalo se o akci na kontrolu podávání alkoholu mladistvým. Strážníci navštívili celkem šestnáct restauračních zařízení a heren, kde zjistili přítomnost dvaceti osob mladších osmnácti let, u kterých provedli dechovou zkoušku. V pěti případech byla naměřena pozitivní hodnota alkoholu v krvi. Městská policie hodnotí akci jako úspěšnou, neboť ve čtyřech případech se podařilo zjistit osobu, která alkohol mladistvému prodala nebo podala. Strážníci na místě udělili blokové pokuty v celkové výši 3 000,- Kč.

O týden později pokutovala hlídka strážníků i prodávče trafiky, který se při prodeji tabákového výrobku nezajímá, že jeho zákazník ještě není plnoletý a výrobek mu prodal. Městská policie upozorňuje, že v kontrole prodávání alkoholu a tabákových výrobků mladistvým bude i nadále pokračovat.

Simona Lazarová, vrchní strážník

Tip na výlet – Průmyslovou krajinou i přírodou středního Polabí

Tentokrát se vydáme na cestu opět vlakem. Pojedeme do Velkého Oseka. Je léto a tak trasa povede místy, kde se budeme moci osvěžit koupáním v přírodním prostředí. Celá trasa je docela zajímavá svým kontrastem mezi krajinou vybavenou největší možnou infrastrukturou a původním přírodním prostředím. Často pojedeme i v místech přírodní rezervace. Jen nepatrnou část pojedeme po silnici. Trasa povede cestou necestou po nadstandardních cyklokomunikacích, nenápadných pěšinkách i po necitlivě zničených cestách po těžbě dřeva. Objevíme překrásnou část středního Polabí, industriální přeměnu krajiny i necitlivý přístup některých lidí k přírodě. Také lze bohužel vidět nepochopitelné činnosti „vandalů“. Nevím, jak jinak pojmenovat ty, kteří ničí cykloznačení. Tak pokud budu uvádět číslo cyklostezky, není vůbec jisté, že se takto ve skutečnosti budeme moci orientovat. Dnes (duben) jich hodně chybí. Já ale celou trasu dost podrobně popíši, a tak budeme „kufrovat“ jen minimálně. Celá trasa bude dlouhá 55-60 km.

Z vlaku vystoupíme na nádraží ve Velkém Oseku. Vyjdeme se kousek po silnici proti směru, kterým jsme vlakem přijeli. Silnice je asi 100 metrů na konci ulice od budovy nádraží. Po dalších asi 300 metrech už objevíme cykloznačení trasy 4334 Sendražice-Opolany a pojedeme směrem na Káňin. Pojedeme po téměř nové krásné cyklostezce skoro až k dálnici. Budeme pokračovat už po neoznačené, ale stejně dobré cestě podél dálnice až do místa, kde se kříží cyklostezka s dálnicí a zároveň se železniční tratí. Pojedeme dálnicí a kousek dál už je odpočívadlo s informačním zastavením. Budeme dále pokračovat lesem už zase trasou 4334 do Opolan. V Opolanech snadno zjistíme, že už jsme na cyklotrase 4199 Libice-Choťovice (Chlumec nad Cidlinou). Projedeme most přes Cidlinu a vydáme se podél řeky doprava. Posléze vyjedeme na silnici u evangelického kostela z roku 1893. Projedeme podle něj vpravo po trase 4199 až na konec obce za hřbitov, kde o kousek dál vlevo je docela slušná nezačatá asfaltová cesta, která vede až na úpatí naší nejvyšší okresní hory, Oškobrh (285 metrů). Naše cesta povede dál až na vrchol, po cestě za oplocením na hezkou vyhlídku. Oškobrh je výrazný svědecký vrch, jehož název vznikl pravděpodobně z keltského slova asker (javor) a germánského berg (kopec). Toto místo bylo osídleno již od doby halštatské až do pozdní laténské kultury. To je pět století před naším letopočtem.

Vrch je spjat i jako kulturní místo s obdobím Slavníkovců z nedaleké Libice, kteří byli na přelomu 1. tisíciletí našeho letopočtu vyvražďeni.

Ale i naše nedávno minulé doba se tu nechvalně zapsala: úplně na vrcholu Oškobrhu je nedostavěné torzo vodojemu (základová deska s armováním + kus betonové zříceniny). Docela se divím, že když už tu stavbu asi posléze zakázal, že ji také nechal odstranit. Celá tato „stavba“ je někdy z počátku 70. let. Dobře se pamatuji na stavbu vodovodu Poděbrady-Městec Králové, jehož měl být vodojem součástí. Teprve poté v 80. letech se k tomuto vodojemu dostavěla úpravná voda Poděbrady a od vodojemu se upustilo. Vlastně ani nevím, zda došly peníze, nebo to někdo zakázal, nebo že by zlepšovák? Tehdejší investor stavby Průmstav. Ještě by se našli pamětníci, kteří v tom mají prsty. Sice to viditelně nikomu nevádí (i když by mělo), ale myslím, že by se to mělo alespoň milosrdně schovat pod terén. Co na to příslušný odbor životního prostředí?

Námaha, kterou jsme vynaložili do kopce, je odměněna krásným výhledem do polabské krajiny. Dolů už půjde

Sánská strouha.

všechno lépe, ale pozor, aby se nám kolo příliš nerozjelo.

Z kopce sjedeme k vesničce stejného jména jako kopec – Oškobrh a odtud asi po 1 km do Opolánek a dál po silnici do Libněvsí-Dobšic, kde odbočíme směrem k řece dál do Dobšic. Hned za mostem je okázalé svědecké vrch, jehož název vznikl pravděpodobně z keltského slova asker (javor) a germánského berg (kopec). Toto místo bylo osídleno již od doby halštatské až do pozdní laténské kultury. To je pět století před naším letopočtem.

Vtok Cidliny do Sánské strouhy.

me se tam i to, že v Opolanech byly odkryty vykopávky hrobů z minulých dob. Po krátkém odpočinku na tomto odpočívadle, případně v místní hospůdce opodál ve

století napájela rybníky v okolí Poděbrad. Dnes je celý úsek dlouhý asi 15 km. Vytéká z Cidliny u Opolánek a ústí do Mrliny pod Budiměřicemi. V 16. století je od něj oddělen nový kanál, který napájel 12 rybníků včetně rybníku Blata (990 ha), který byl tehdy největší rybník v Čechách. Během 18. století byly všechny rybníky zrušeny a přeměněny v pole. Sánský kanál jsme viděli cestou na Oškobrh.

Projedeme obcí Sány (na okraji obce vlevo) cyklostezkou 4348 směr Sendražice k sportovnímu areálu na západním okraji vsi. Tady se také nachází infotabule s mapou. Projedeme znovu dálnici, tentokrát nadjezdem. Je málo takovýchto komunikací křížících dálnici, které končí polní cestou. Nám to ovšem nevádí, protože to je naše trasa a ta je pro cyklisty výborná.

Značení tady už ovšem dostává první trhliny. Někdo ho místy odstraní úplně a někde zbyla jen tyčka. Škoda. Po polní cestě dojedeme až k lesu, kde podle lesa vede už zase nadstandardní asfaltová cyklokomunikace. Vychutnejme si tento úsek. Dovede nás bezpečně i bez značení na silnici Velký Osek-Volárna. Nesnažme se pokračovat rovně za silnicí, ač se to nabízí – cesta končí u bažantnice a dál se nedostaneme. Nemít mapu nebo tento popis, jsme ztraceni. Zde totiž značení úplně chybí (ještě nedávno tady byla alespoň tyčka). Co se dá dělat. Vyjdeme se vlevo po silnici do obce Volárna, která byla založena roku 1778 u dvora Karlov na kolínském panství. Hned na začátku obce snad najdeme značení s odbočkou vpravo, kde dále na jižním okraji obce přijedeme ke koupališti. Snad by nebyl problém se zde osvěžit a napojit. Dál do polí vede zase pěkná a snad ještě stále značená cyklostezka. Za obzorem přímo před námi se vynoří jako fata morgána továrna TPCA. Zvláštní pohled! Zároveň nás překvapí konec cyklostezky, že se už nemusíme drncat po zničené cestě, s důvěrou vyjdeme. Cesta je hojně využívána rybáři, ale i znalými cykloturisty. Při troše pozornosti nás tato pěšinka bezpečně dovede středem lužního lesa k pěkné vodní ploše slepého ramene Labe. Sem jezdí rybáři. Není zde žádná infozastávka, ale za zastavení to tu stojí vždy. Zvláště pokud se sem dostaneme někdy kolem Velikonoc, to se tento lužní les oblékne do slavnostního svatebního roucha. Celé bylinné patro rozkvetle celistvým kobercem květů. Pokaždé jsem tím pohledem nadšen. Rozkvetlé dymnivky a sasanky působí jako fantastická přírodní zahrada. Letos bylo jaro rychlé, vlastně ze zimy

Hradištka. Jsou zde možnosti jak občerstvení, tak osvěžení v jezeře. Po značení budeme pokračovat až k jihozápadní části obce Veltruby, kde na nás třeba budou čekat ti ostatní, kteří nemají takový zájem o novoindustriální pohledy a pojedou z místa rozchodu doprava po široké nepoužívané a také nezačaté silnici západním směrem až po odbočení vpravo za průmyslovou zónou na lepší polní cestu, která vede dál k západu, protne silnici Kolín-Velký Osek a podle lesa nás přivede k železničnímu přejezdu ve Veltrubech. Projedeme obcí až na její jihozápadní konec, to je k místu setkání.

Čeká nás cesta přírodní rezervací Veltrubský luh – komplexem lužních lesů, mokřadů a slepých ramen Labe. Obě skupiny teď již opustí v těchto místech značení a vydají se k

hned léto a květy, které vykvétají postupně v období od poloviny března do konce dubna, vykvetly najednou a pohled na to byl o to úžasnější. Při pohledu na dnes místy vzrostlé kopřivy tomu sice nic nenavědčuje, ale o to bude naše překvapení za rok na jaře větší. Nechal jsem se trochu unést vzpomínkou na letošní jaro, musíme ale zase pokračovat. Po pěšině se dostaneme až na cestu značenou červenou turistickou značkou, po ní pak celkem pohodlně pokračujeme až k osekému jezu a dál do chatové oblasti. Jen musíme dát pozor zase na rozkopanou cestu asi po těžbě dřeva. Jsme tedy v přírodní rezervaci, ale „těžari“ naprosto bezcitně rezervaci ničí. Na konci zimy byla cesta nesjízdná! Neměl by si toho někdo všimnout a konat?! No nic.

Dojeli jsme k hospůdce u přívozu, kde se povinně občerstvíme a pojedeme lužním lesem – národní přírodní rezervací Libický luh dál. Už jen kousek nás dělí od soutoku Labe s Cidlinou. Pěšina za chatovou oblastí nás dovede podle Labe a Tuháčkovy tůně k dálničnímu mostu. Pojedeme most a čeká nás poslední dobrodružství (pro někoho nesnáze) – dostat se podle dálničního přívaděče na „cyklozářnici“ č. 24 do Nymburka. Když pojedeme po asfaltové cestě dálnice, dostaneme se asi po 300 metrech k šikmé, hojně používané, ale nebezpečné pěšině, která vede za svodidly dálničního přívaděče k mostu přes Cidlinu. Nechá se to celé „odjet“ na kole, ale pěšina je úzká, místy nepřehledná – mohlo by dojít ke střetu s protijedoucimi. Proto ji nedoporučuji použít. Zejména pokud jedeme s hašteřivými ženami a dětmi. Radím objet či obejít až k mostu spodem. I tak musíme nějak „pěšo“ překonat řeku po mostě, dostat se dolů na cestu. Potom nás čeká už jen soutok Labe s Cidlinou, kde se můžeme zase občerstvit. Je to

Místo jako stvořené pro cyklisty.

západnímu okraji obce na doplnění nedobrou (rozježděnou) polní cestu, která nás dovede až na okraj lesa, kde u státní značky pro přírodní rezervaci najdeme pěšinku, ne příliš patrnou, a po ní se s radostí, že se už nemusíme drncat po zničené cestě, s důvěrou vyjdeme. Cesta je hojně využívána rybáři, ale i znalými cykloturisty. Při troše pozornosti nás tato pěšinka bezpečně dovede středem lužního lesa k pěkné vodní ploše slepého ramene Labe. Sem jezdí rybáři. Není zde žádná infozastávka, ale za zastavení to tu stojí vždy. Zvláště pokud se sem dostaneme někdy kolem Velikonoc, to se tento lužní les oblékne do slavnostního svatebního roucha. Celé bylinné patro rozkvetle celistvým kobercem květů. Pokaždé jsem tím pohledem nadšen. Rozkvetlé dymnivky a sasanky působí jako fantastická přírodní zahrada. Letos bylo jaro rychlé, vlastně ze zimy

tu obvykle ale šilený Václavák, a tak, kdo není na pokraji vyčerpání, raději pokračuje až do Poděbrad. Zde přejedeme cyklostezkou pro přírodní rezervaci najdeme pěšinku, ne příliš patrnou, a po ní se s radostí, že se už nemusíme drncat po zničené cestě, s důvěrou vyjdeme. Cesta je hojně využívána rybáři, ale i znalými cykloturisty. Při troše pozornosti nás tato pěšinka bezpečně dovede středem lužního lesa k pěkné vodní ploše slepého ramene Labe. Sem jezdí rybáři. Není zde žádná infozastávka, ale za zastavení to tu stojí vždy. Zvláště pokud se sem dostaneme někdy kolem Velikonoc, to se tento lužní les oblékne do slavnostního svatebního roucha. Celé bylinné patro rozkvetle celistvým kobercem květů. Pokaždé jsem tím pohledem nadšen. Rozkvetlé dymnivky a sasanky působí jako fantastická přírodní zahrada. Letos bylo jaro rychlé, vlastně ze zimy

Tak se dle okolností rozhodneme, pěkně si odpočíváme a nakonec se jakkoliv dostaneme do Nymburka, už je to jen kousek. Těším se zase na příští projížďce. Láká mě Šembera, Kostelec nad Černými lesy a Kourim. Uvidíme. Tak ahoj...

Text a foto: Pavel Novák

Výchozí místo cyklostezek Liběšany.

